

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/4/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6315204493
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6315204493.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a členiek senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a JUDr. Anny Snopčokovej v právnej veci žalobcu: M. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX K., M. XX, zastúpený splnomocneným advokátom JUDr. Stanislavom Rešutíkom, so sídlom Advokátska kancelária 977 01 Brezno, Gen. M. R. Štefánika 29/36, proti žalovanému : B. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX K., P. - I. XXX/XX, zastúpený splnomocneným advokátom JUDr. Oskarom Chnápkom, so sídlom Advokátska kancelária KOVAL & spol., 974 01 Banská Bystrica, Komenského 3, o zaplatenie 4000,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 4C/229/2015-132 zo dňa 28.09.2017, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Brezno č. k. 4C/229/2015-132 zo dňa 28.09.2017 potvrdzuje.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4000 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 4000 eur od 08.07.2013 do zaplatenia v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku a výrokom II. rozhodol súd o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania a uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení rozsudku súd konštatoval skutkový a právny základ sporu, v ktorom sa žalobca žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 4000 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne z tejto sumy od 08.07.2013 do zaplatenia, ako aj priznania náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že dňa 08.07.2013 poškodil motorové vozidlo žalovaného, v dôsledku čoho sa so žalovaným dohodol, že poškodené motorové vozidlo odkúpi za čiastku 4000,- eur, o čom uzavreli kúpno-predajnú zmluvu zo dňa 08.07.2013. Po zaplatení tejto sumy mu žalovaný oznámil, že mu auto nemôže predať, lebo ho má na lízing a tak nie je možný jeho prevod v zmysle príslušných predpisov na dopravnom inšpektoráte policajného zboru. Napriek tejto skutočnosti mu žalovaný peniaze nevrátil. Žalovaný popieral skutkové tvrdenia i právny základ nároku žalobcu a uviedol, že ako užívateľ a vlastník motorového vozidla zn. Volkswagen, EČV: K. XXX K. nikdy so žalobcom neuzatvoril kúpnu zmluvu, ktorá bola žalobcom predložená a nikdy od žalobcu neprevzal žiadnu finančnú hotovosť, pričom vzniesol aj námietku premlčania nároku žalobcu. Súd uplatnený nárok právne posúdil podľa ustanovení § 43c ods. 1, § 44 ods. 1, § 100 ods. 1, § 107 ods. 1 a 2, § 451 ods. 1 a 2 a § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a následne konštatoval, že na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že žalobca dňa 08.07.2013 poškodil motorové vozidlo značky VOLKSWAGEN CADDY, EČ: K. - XXX K.. Následne toho istého dňa uzavrel žalobca ako kupujúci a žalovaný ako predávajúci na adrese trvalého pobytu žalovaného (I. XXX/XX, K.) kúpno-predajnú (teda kúpnu) zmluvu v zmysle § 588 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalovaný

bol v zmluve označený ako B. G., rodné číslo XX XXX XXX, bytom I. XXX/XX. V rámci kúpnopredajnej zmluvy predávajúci uviedol, že je výlučným vlastníkom motorového vozidla značky VOLKSWAGEN CADDY, EČ: K. - XXX K.. Zmluvou žalovaný predal žalobcovi vyššie uvedené motorové vozidlo za kúpnu cenu 4000,- eur, uhradenú v hotovosti pri podpise zmluvy tak, ako bolo dojednané. Predmetné motorové vozidlo malo byť odovzdané žalobcovi v deň podpisu zmluvy. Súd mal však preukázané, že v čase uzatvorenia kúpno-predajnej zmluvy zo dňa 08.07.2013 bola vlastníkom motorového vozidla značky VOLKSWAGEN CADDY, EČ: K. - XXX K., spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. so sídlom Hlavné Námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130 a jeho držiteľom bol B. G., T.: XX XXX XXX, so sídlom I. XXX/XX, K.. Na základe výpisu zo Živnostenského registra mal súd preukázané, že predmetné IČO bolo pridelené B. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXX/XX, K.. Následne súd v dôvodoch rozsudku uviedol, že na základe vykonaného dokazovania, z výpovede svedka M. C., nar. XX.XX.XXXX, ako aj z vyjadrení strán sporu mal preukázané, že zmluvu uzavrel žalovaný, pričom v zmluve bol ako predávajúci uvedený B. G., IČO: XX XXX XXX, so sídlom I. XXX/XX, K., teda osoba odlišná od žalovaného, ktorá v čase uzavretia zmluvy ani nebola vlastníkom motorového vozidla, teda ho ani nemohla previesť na žalobcu. Rovnako bolo v priebehu konania podľa názoru súdu prvej inštancie dostatočne preukázané, že žalovaný prevzal od žalobcu dňa 08.07.2013 pri podpise zmluvy obálku, v ktorej bola suma 4000,- eur, predstavujúca kúpnu cenu predmetného motorového vozidla uvedeného v zmluve. Keďže zmluva bola uzatvorená osobou (predávajúcim) odlišnou od osoby uvedenej v záhlaví zmluvy, ako aj s ohľadom na skutočnosť, že predmetom zmluvy bolo motorové vozidlo, ktorého vlastníkom nebol predávajúci, ktorý taktiež nebol splnomocnený zo strany vlastníka motorového vozidla na jeho predaj, súd potom konštatoval, že predmetná zmluva je v zmysle ustanovení § 43 a § 43c Občianskeho zákonníka nulitným právnym aktom, ktorý nezaväzuje žalobcu ani žalovaného a hľadá sa naň, ako by ani neexistoval. Keďže žalovaný prijal plnenie vo výške 4000,- eur z nulitného právneho aktu, t. j. zo zmluvy, ktorá nebola uzavretá, bezdôvodne sa v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka obohatil na úkor žalobcu. Keďže žalovaný žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 4000,- eur nevrátil, súd ho zaviazal na jeho úhradu tak, ako sa domáhal žalobca, žalobu ktorého považoval súd za odôvodnenú v plnom rozsahu. Nakoľko žalovaný vzniesol aj námietku premlčania uplatneného nároku, súd sa zaoberal touto námietkou a dospel k záveru, že nie je dôvodná. Lehota na premlčanie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle ustanovenia § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, teda objektívna premlčacia lehota, začala plynúť dňa 08.07.2013, teda v deň, kedy malo dôjsť k uzatvoreniu zmluvy. Subjektívna premlčacia lehota v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka začala plynúť najskôr odo dňa, kedy sa žalobca dozvedel o skutočnosti, že motorové vozidlo nie je vo vlastníctve žalovaného (v priebehu roku 2013 - od 08.07.2013 do 31.12.2013) a najneskôr dňa 17.02.2015 (deň spísania výzvy žalovanému), teda v deň, kedy žalobca objektívne už musel vedieť o tom, že sa na ňom žalovaný bezdôvodne obohatil. Súd potom zhrnul, že ako subjektívna, tak ani objektívna premlčacia doba v čase podania žaloby na súd dňa 25.05.2015 ešte neuplynuli a podaním žaloby začalo ich plynutie v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka spočívať a v čase podania žaloby teda nebol nárok žalobcu premlčaný. Súd sa vyjadril aj k argumentu žalovaného, že premlčacia doba nemohla spočívať, keďže žalobca žaloval B. G., nar. XX.XX.XXXX až od XX.XX.XXXX, teda doručením podania spresňujúceho označenie žalovaného uvedením dátumu jeho narodenia. Súd tento argument neakceptoval aj s poukazom na závery uvedené v uznesení Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 13Co/286/2016-75 zo dňa 27.01.2017, z ktorého vyplýva, že žalobca stále žaloval jednu a tú istú osobu bez ohľadu na to, že táto osoba nebola označená aj prostredníctvom dátumu narodenia. Súd priznal z úspešne žalovanej istiny žalobcovi aj úroky z omeškania s odôvodnením, že uplatnené úroky z omeškania boli v zákonnej výške v zmysle Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ako aj v súlade s ustanoveniami § 451, § 457, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na to, že žalovaný, ktorý si už v momente podpisu zmluvy musel byť vedomý skutočnosti, že prevádza vlastnícke právo k motorovému vozidlu, ktoré nie je v jeho vlastníctve a ani vo vlastníctve jeho otca, teda už v momente jej uzavretia musel vedieť, že takáto zmluva je neplatná, no napriek tomu kúpnu cenu nevrátil, preto súd nárok žalobcovi priznal v plnom rozsahu. S ohľadom na finančnú hodnotu povinnosti uložených žalovanému vo výroku I., súd podľa § 232 ods. 1 CSP predĺžil zákonom určenú lehotu splatnosti súdom uloženého splnenia žalovanému z 3 dní na 30 dní, počas ktorých bude mať žalovaný dostatok času na to, aby si obstaral prostriedky na úhradu uložených povinností, príp. sa so žalobcom dohodol na vypořádání svojich finančných záväzkov. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovení § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP a v spore úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku súdny úradník.

2. Voči rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (konanie má inú

radu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci) a podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, t. j. z dôvodu, že okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Podľa odôvodnenia napadnutého rozhodnutia mal konajúci súd za preukázané, že žalovaný prevzal od žalobcu dňa 08.07.2013 pri podpise zmluvy obálku, v ktorej bola suma 4.000,- eur predstavujúca kúpnu cenu predmetného motorového vozidla, ktoré bolo uvedené v zmluve. Uvedenú skutočnosť mal mať súd za preukázanú jednak z vyjadrení strán sporu a jednak na základe výpovede svedka M. C.. Žalovaný však namietal, že svedok M. C. vo svojej výpovedi zo dňa 15.05.2017 uviedol, že bol pri údajnom podpisovaní kúpnej zmluvy a odovzdávaní peňazí vo výške 4.000,- eur. Následne uviedol, že peniaze mali byť odovzdané v hotovosti v obálke. Na otázku, či svedok nahliadol do obálky, ktorá mala byť odovzdaná žalobcovi uviedol, že na to nemal dôvod a do obálky nenahliadal. Následne na otázku právneho zástupcu žalovaného, či svedok reálne videl odovzdanie sumy 4.000,- eur, resp. či videl len odovzdanie obálky, v ktorej mali byť údajne peniaze vo výške 4.000,- eur, svedok M. C. uviedol, že na toto si vzhľadom na odstup času nevie spomenúť. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že svedok M. C. neuvádzal pravdu pri svojej výpovedi, keď na jednej strane uviedol, že do obálky, ktorá mala byť údajne odovzdaná žalovanému nenahliadal a na druhej strane na otázku, či videl reálne odovzdanie peňazí, resp. len obálky, účelovo uvádzal, že si nevie spomenúť. Pokiaľ svedok M. C. uvádzal, že do obálky údajne odovzdané žalovanému nenahliadol, potom nie je z jeho strany ani možné tvrdiť, že videl „na vlastné oči“ odovzdanie sumy 4.000 eur žalovanému. Okrem toho žalovaný namietal aj záver súdu uvedený v odôvodnení napadnutého rozhodnutia (strana 5), kde súd ďalej uviedol, že „na pojednávaní žalovaný poprel uzatvorenie zmluvy so žalovaným (správne má byť so žalobcom) a rovnako aj prevzatie sumy 4.000,- eur. Na otázku súdu potvrdil, že na predmetnej zmluve je podpis žalovaného. Ďalej uviedol, že s predmetným motorovým vozidlom zn. Volkswagen Caddy nemal a nemá nič spoločné, pretože toto vozidlo vlastnil jeho otec. Žalovaný namietal, že nikdy netvrdil a konajúcemu súdu ani nikdy neuviedol, že podpis na kúpnej zmluve je jeho podpisom. Naopak, v celom konaní odmietal, že by so žalobcom uzatvoril akúkoľvek zmluvu, ako aj to, že by od žalobcu prevzal akékoľvek finančné prostriedky. Uvedené vyplýva aj zo zápisnice zo dňa 31.07.2017, kde na otázku právneho zástupcu žalobcu, či popiera uzatvorenie kúpnej zmluvy so žalobcom, žalovaný jednoznačne uviedol „ Túto skutočnosť popieram.“ Žalovaný tak uviedol, že je preto otázne, na základe čoho konajúci súd v napadnutom rozhodnutí dospel k záveru, že žalovaný potvrdil, že podpis na kúpnej zmluve je jeho podpisom. Pokiaľ konajúci súd pri rozhodovaní o podanej žalobe vychádzal zo skutočnosti, že žalovaný potvrdil, že podpísal kúpnu zmluvu, tak konajúci súd jednoznačne dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, nakoľko žalovaný nikdy počas konania neuviedol, že by kúpnu zmluvu podpísal, resp., že podpis na kúpnej zmluve je jeho podpisom. Žalovaný taktiež poukázal na vyjadrenie svedka M. C., že k podpisu kúpnej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným a k odovzdaniu peňazí malo dôjsť u žalovaného doma, pričom v tom čase mal byť doma aj žalovaného otec B. G., nar. XX.XX.XXXX. Z výsluchu B. G., nar. XX.XX.XXXX, však jednoznačne vyplýva, že nemá vedomosť, že by v roku 2013 bola uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným akákoľvek kúpna zmluva, ako ani to, že by mal žalovaný údajne prevziať od žalobcu sumu 4.000 eur. Okresný súd v napadnutom rozhodnutí žiadnym spôsobom nevysvetlil, prečo pri rozhodovaní neprihliadol na podstatné časti výpovede tak žalovaného, ako aj svedka B. G., nar. XX.XX.XXXX, ale svoje rozhodnutie oprel výlučne len o výpoveď svedka M. C.. Podľa odôvodnenia napadnutého rozhodnutia mal súd údajne z výpovede svedka M. C. za preukázané, že žalobca odovzdal žalovanému sumu 4.000,- eur, pričom však súd prehliadol na tú skutočnosť, že podľa svedka táto suma mala byť odovzdaná v obálke, do ktorej podľa jeho tvrdenia nikdy nenahliadol. Preto konštatovanie svedka M. C., že bol prítomný pri odovzdávaní sumy 4.000,- eur, ak by aj nejaká obálka bola žalovanému zo strany žalobcu odovzdaná, je len subjektívnym konštatovaním tohto svedka, nakoľko nikdy nevidel, že by žalobca reálne odovzdal sumu 4.000,- eur žalovanému. Uvedenými skutočnosťami sa v napadnutom rozhodnutí konajúci súd ani nezaoberal. S ohľadom na uvedené dôvody žalovaný navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a uloží žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %, alternatívne navrhuje, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného namietal v prvom rade včasnosť podania odvolania, keďže vo svojom odvolaní žalovaný, resp. jeho právny zástupca uvádza, že rozsudok mu bol doručený dňa 20.11.2017, čo znamená, že posledný deň lehoty na odvolanie uplynul dňa 05.12.2017. Na odvolaní doručenom žalobcovi je deň doručenia odvolania žalovaného súdu prvej inštancie uvedený 07.12.2017. Žalobca ďalej uviedol, že pokiaľ žalovaný podal odvolanie z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, t. j. z dôvodu, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, pričom vo svojom odvolaní neuvádza o akú vadu má ísť, spôsobilým odvolacím

dôvodom tieto vady nie sú samy o sebe (bez ďalšieho), ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušenia predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto podľa názoru žalobcu tento odvolací dôvod v prejednávanej veci nemôže obstáť. Rovnako tak nemôže obstáť ani odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, keďže súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam. Bez ohľadu na vyššie uvedené skutočnosti odvolanie žalovaného podľa názoru žalobcu pôsobí zmätočne, keďže na jednej strane popiera, že by podpísal kúpnu zmluvu so žalobcom, avšak zároveň, na strane druhej, spochybňuje výpoveď svedka M. C. o skutkových tvrdeniach, o ktorých by nemal mať žiadnu vedomosť, keďže podľa tvrdenia žalovaného žiadnu kúpnu zmluvu so žalobcom nepodpisoval. Žalobca a svedok M. C. potvrdili podpis žalovaného na kúpnej zmluve zo dňa 08.07.2013 a prevzatie sumy 4.000,- eur žalovaným. Svedok M. C. vo svojej výpovedi uviedol, že je si na 100 % istý, že videl na vlastné oči, ako M. A. a B. G., nar. XXXX, podpisujú predmetnú kúpno- predajnú zmluvu a že bol pri týchto troch veciach: pri podpísaní kúpno- predajnej zmluvy, pri odovzdaní peňazí vo výške 4.000,-eur zo strany M. A. žalovanému a pri pozeraní ďalšieho motorového vozidla Volkswagena Caddy, teda rovnakej značky ako vozidla, ktoré mal na základe kúpno- predajnej zmluvy žalovaný odovzdať za 4.000,- eur žalobcovi. Pravdivosť výpovede žalobcu a svedka M. C. potvrdzuje aj písomne vyhotovená kúpno-predajná zmluva zo dňa 08.07. 2013, v ktorej je uvedené IČO: 31 000 84 96, o ktorom nemal mať odkiaľ vedomosť ani žalobca, ani svedok M. C., a takisto údaje v čl. I. tejto zmluvy vrátane výrobného čísla karosérie a čísla technického preukazu sú údaje, o ktorých mal vedomosť len žalovaný a tieto údaje nemohli byť známe ani žalobcovi, ani svedkovi. Žalobca zároveň poukázal na čl. III. predmetnej zmluvy, v ktorom sa kupujúci- žalobca zaviazal zaplatiť predávajúcemu- žalovanému dohodnutú kúpnu cenu vo výške 4.000,- eur a predávajúci a kupujúci sa dohodli, že kupujúci uhradí predávajúcemu kúpnu cenu vo výške uvedenej v predchádzajúcej vete tohto článku (4.000,- eur) v hotovosti pri podpise tejto zmluvy. V prípade, ak dohodnutá kúpna cena za predmetné motorové vozidlo podľa tohto článku zmluvy nebude predávajúcemu uhradená riadne a včas, je predávajúci oprávnený odstúpiť od tejto zmluvy. Žalobca však namieta, že k žiadnemu odstúpeniu od zmluvy žalovaným nedošlo, keďže suma 4.000,- eur bola žalobcom žalovanému riadne odovzdaná v deň 08.07.2013, t. j. pri podpise tejto zmluvy. Pravdivosť tvrdení žalobcu a svedka M. C. potvrdzuje podľa názoru žalobcu aj svedok B. G., nar. XX.XX. XXXX, otec žalovaného, ktorý vo svojej výpovedi zo dňa 31.08. 2017 uviedol, že : „poučeniu porozumel, vie, čo je predmetom tohto konania, žalovaný B. G. je jeho synom. Tento svedok vlastnými slovami ďalej uviedol, že vie čo je predmetom tohto sporu, ide o motorové vozidlo Volkswagen Caddy s tým, že za tie peniaze, ktoré vlastne zaplatil, tak malo byť kúpené náhradné motorové vozidlo, avšak za tie peniaze konkrétne za 4.000,- eur, sa v tej dobe také auto kúpiť nedalo“. Tento svedok zároveň uviedol, že : „my sme požadovali od žalobcu 4.000, eur“. Z vykonaného dokazovania tak jednoznačne vyplynulo, že zmluvu žalovaný sám osobne podpísal a prevzal sumu 4.000,- eur a od predmetnej zmluvy ani neodstúpil. Žalovaný napokon ani v priebehu celého konania nenamietal, že by jeho dlh neexistoval. Žalovaným tak nebola ničím dokázaná a preukázaná dôvodnosť zmeny rozsudku

súdu prvej inštancie a vo svojom odvolaní prezentuje len subjektívnu predstavu o výsledku konania, ktorá je ipso facto bez právneho významu a nemajúca oporu vo vykonanom dokazovaní. Na základe uvedených skutočností žalobca navrhuje, aby odvolací súd odvolanie zamietol v celom rozsahu a potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v oboch výrokoch, vrátane uloženia povinnosti nahradiť trovy odvolacieho konania.

4. Žalovaný sa vyjadril k vyjadreniu žalobcu k jeho odvolaniu a predovšetkým zdôraznil včasnosť podania jeho odvolania. Je pravdou, že žalovanému bol napadnutý rozsudok doručený dňa 20.11.2017 a posledným dňom lehoty na podanie odvolania bol 05.12.2017 a je pravdou aj tá skutočnosť, že odvolanie bolo okresnému súdu doručené dňa 07.12.2017 prostredníctvom pošty. Žalovaný však poukázal na ustanovenie § 111 ods. 5 CSP a zdôraznil, že podal odvolanie dňa 05.12.2017 prostredníctvom pošty, čím bola v zmysle ustanovenia § 121 ods. 5 CSP zachovaná lehota na odvolanie a teda odvolanie bolo zo strany žalovaného podané včas. Ako dôkaz predložil žalovaný podací hárok zo dňa 05.12.2017. S vyjadrením žalobcu sa žalovaný nestotožňuje v plnom rozsahu. Pokiaľ žalobca označil odvolanie žalovaného za zmätočné z dôvodu, že popiera podpísanie kúpnej zmluvy, avšak zároveň spochybňuje výpoveď svedka C., pričom o týchto skutkových tvrdeniach by žalovaný nemal mať vedomosť, žalovaný uvedené konštatovanie žalobcu považuje za absurdné. Žalovaný naďalej odmieta, že by uzatvoril so žalobcom akúkoľvek kúpnu zmluvu a prevzal od neho peňažné prostriedky v sume 4.000, eur. Pokiaľ ide o spochybňovanie výpovede svedka C., žalovaný v podanom odvolaní len reagoval na skutočnosti a nezrovnalosti uvádzané svedkom priamo na pojednávaní. Preto tvrdenia o zmätočnosti podaného odvolania žalovaný v plnom rozsahu odmieta. Svedok B. G., nar. XX.XX.XXX, na pojednávaní dňa

31.08.2017 uviedol, že žalobca rozbil sporné motorové vozidlo, ktoré je v jeho vlastníctve. Z tohto dôvodu sa dohodli, že žalobca kúpi nové motorové vozidlo v hodnote 4000,- eur, avšak k tomu zo strany žalobcu nikdy nedošlo. Žalovaný nie je a nikdy ani nebol vlastníkom sporného motorového vozidla a preto ani nemal dôvod uzatvárať so žalobcom kúpnu zmluvu a preberať akúkoľvek finančnú hotovosť. Tvrdenia žalobcu, že pravdivosť jeho výpovede, ako aj výpovede svedka C. potvrdzuje aj písomne vyhotovená kúpna zmluva zo dňa 08.07.2013, v ktorej je uvedené IČO: 31 008 496, o ktorom nemal mať odkiaľ vedomosť ani žalobca ani svedok C., sú podľa názoru žalovaného zavádzajúce. IČO: 31 008496, ktoré je uvedené v kúpnej zmluve, je IČO, ktoré nepatrí žalovanému a dokonca ani B. G., nar. XX.XX.XXXX, otcovi žalovaného. Žalovaný preto nepovažuje výpovede žalobcu a svedka C. touto skutočnosťou za preukázané, ale práve naopak. Vzhľadom na uvedené žalovaný naďalej v plnom rozsahu zotrváva na podanom odvolaní, ako aj na dôvodoch a skutočnostiach v ňom uvedených, ako aj na svojich odvolacích návrhoch.

5. K vyjadreniu žalovaného sa opätovne vyjadril žalobca a uviedol, že zotrváva v celom rozsahu na všetkých skutočnostiach uvedených v jeho predošlom vyjadrení k odvolaniu žalovaného. Tak ako v odvolaní, ani v tomto vyjadrení žalovaného nie sú uvedené žiadne relevantné skutočnosti odôvodňujúce zmenu alebo zrušenie odvolaním napadnutého rozsudku v tejto veci. Pokiaľ žalovaný uvádza, že IČO: 31 008 496, ktoré je uvedené v kúpnej zmluve je IČO, ktoré nepatrí žalovanému a dokonca ani B. G., nar. XX.XX. XXXX, otcovi žalovaného, žalobca s poukazom na výpis zo živnostenského registra Okresného úradu Brezno, číslo živnostenského registra: 630-11272 argumentuje, že IČO: 31008496 bolo pridelené osobe: B. G., I. XXX/XX, XXX XX K., čo argumentáciu žalovaného o tom, že IČO:31008496 nepatrí žalovanému ani jeho otcovi (s rovnakým krstným menom a priezviskom a rovnakým bydliskom), absolútne vylučuje a diskvalifikuje. Okrem výpisu zo živnostenského registra však to, komu patrí IČO: 31008496, potvrdzuje aj oznámenie OR PZ okresného dopravného inšpektorátu v Brezne zo dňa 07.06. 2017, ktoré je súčasťou spisu. Žalobca naďalej tvrdí, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že kúpnu zmluvu žalovaný sám osobne podpísal vrátane vypísania údajov o predávajúcom, IČO a o osobnom motorovom vozidle a prevzal sumu 4.000,- eur, od predmetnej zmluvy neodstúpil a v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal, ani nenavrhol žiadne dôkazy na preukázanie jeho subjektívnych tvrdení. Žalovaný napokon ani v priebehu celého konania nenamietal, že by jeho dlh neexistoval. Naďalej preto žalobca navrhuje odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správny v obidvoch výrokoch.

6. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku - ďalej „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok okresného súdu podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

7. Odvolací súd vzhľadom na obsah spisového materiálu, ako aj dôvody odvolania konštatuje, že súd prvej inštancie náležite a správne zistil skutkový stav veci, so skutkovými závermi súdu prvej inštancie sa odvolací súd stotožňuje a v zmysle ustanovenia § 383 CSP je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie. Je potrebné zdôrazniť, že žalovaný, ako odvolateľ, neuviedol v odvolaní žiadne nové skutočnosti, ktoré by neboli známe súdu prvej inštancie v čase jeho rozhodovania, ani nežiadal doplniť dokazovanie za podmienok stanovených v ustanovení § 384 ods. 2 a 3 Civilného sporového poriadku o ďalšie nové relevantné skutočnosti, ktoré nemohli byť prezentované v prvoinštančnom konaní. Odvolaním len spochybnil vyvozený právny názor súdu prvej inštancie na podklade vykonaného dokazovania a na základe súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu a namietal dôvody a právne posúdenie veci, pokiaľ prvoinštančný súd uviedol, akými úvahami sa spravoval a na podklade ktorých skutočností zaujal právny názor vyslovený vo výroku rozsudku, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel. Odvolací súd preto pri rozhodovaní vychádzal zo súdom prvej inštancie správne zisteného skutkového stavu a nebolo preto potrebné zo strany odvolacieho súdu dopĺňovať dokazovanie, prípadne nariaďovať odvolacie pojednávanie (§ 383 Civilného sporového poriadku).

8. Žalobca sa žalobou doručenou príslušnému súdu dňa 25.05.2015 domáhal voči žalovanému, aby mu zaplatil sumu 4.000,- eur spolu s príslušenstvom z titulu nároku, ktorý mal podľa skutkových a právnych tvrdení obsiahnutých v žalobe vzniknúť žalobcovi na základe uzatvorenej Kúpno-predajnej zmluvy zo dňa 02.04.2012, ktorou mu mal žalovaný odpredať osobné motorové vozidlo špecifikované v článku I. tejto zmluvy, avšak žalobca tvrdil, že po zaplatení kúpnej ceny mu žalovaný oznámil, že mu vozidlo nemôže predať, lebo ho má na leasing a nie je tak vlastníkom tohto motorového vozidla. Kúpnu cenu

však žalovaný žalobcovi nevrátil, a to ani na základe písomnej výzvy zo dňa 17.02.2015. Procesná obrana žalovaného v spore spočívala na tvrdení, že žiadnu kúpnu zmluvu nikdy so žalobcom nepodpísal a teda ani nikdy od neho neprevzal žiadnu peňažnú čiastku 4.000 eur a vzniesol aj námietku premlčania uplatneného nároku žalobcu voči nemu.

9. Podľa článku 8 Civilného sporového poriadku sú strany sporu povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

10. Podľa ustanovenia § 191 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

11. Podľa ustanovenia § 451 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej Občiansky zákonník), kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov (§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

12. Podľa ustanovenia § 456 vety prvej Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

13. Odvolací súd, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania, po oboznámení sa s obsahom spisu, procesnými vyjadreniami strán sporu, právnymi i skutkovými okolnosťami ktoré tvorili procesný útok žalobcu, ako aj tvrdeniami, na ktorých bola postavená procesná obrana žalovaného, sa plne stotožňuje s prijatým záverom súdu prvej inštancie, že boli žalobcom dostatočne preukázané zákonné podmienky na priznanie uplatneného nároku voči žalovanému, pretože súdu dostatočne hodnoverne a dôveryhodne preukázal právny dôvod, na základe ktorého žalovanému vyplynula povinnosť vrátiť žalobcovi sumu 4.000 eur.

14. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi pripojenými k žalobe, predovšetkým s Kúpno-predajnou zmluvou zo dňa 08.07.2013, evidenčnou kartou motorového vozidla Volkswagen EČV: K K., výpisom zo živnostenského registra podnikateľa B. G., miesto podnikania XXX XX K., I. XXX/XX, T. : 31 008 496, ako aj procesnými vyjadreniami a stanoviskami strán sporu a výpoveďami svedkov M. C., nar. XX.XX.XXXX a B. G., nar. XX.XX.XXXX. Na základe vykonaného dokazovania mal súd v konaní preukázané, že žalobca dňa 08.07.2013 poškodil motorové vozidlo značky VOLKSWAGEN CADDY, EČ: K. - XXX K. a toho istého dňa uzavrel žalobca ako kupujúci a žalovaný ako predávajúci kúpno-predajnú zmluvu, predmetom kúpy bolo osobné motorové vozidlo špecifikované v článku I. tejto zmluvy uvedením továrenskej značky a typu vozidla, farby, výrobného čísla karosérie (VIN), dátumom výroby, číslom technického preukazu a evidenčným číslom vozidla, ktoré sa malo odpredať do vlastníctva kupujúceho za dojednanú kúpnu cenu 4.000 eur, ktorá mala byť vyplatená v hotovosti pri podpise tejto zmluvy. Predávajúci bol v zmluve označený ako : B. G., rodné číslo: XX XXX XXX, bytom I. XXX/XX. V rámci kúpnopredajnej zmluvy predávajúci uviedol, že je výlučným vlastníkom motorového vozidla značky VOLKSWAGEN CADDY, EČ: K. - XXX K.. Predmetné motorové vozidlo malo byť odovzdané žalobcovi v deň podpisu zmluvy. Z dokazovania vyplynulo (údaje vyplývajúce z evidenčnej karty vozidla), že v čase uzatvorenia kúpno-predajnej zmluvy dňa 08.07.2013 bola však vlastníkom motorového vozidla značky VOLKSWAGEN CADDY, EČ: K. - XXX K., spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. so sídlom Hlavné Námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130 a jeho držiteľom bol B. G., IČO: 31 008 496 so sídlom Hliník 720/14, Brezno. Na základe výpisu zo živnostenského registra mal súd preukázané, že predmetné IČO bolo pridelené podnikateľovi B. G., miesto podnikania 977 01 Brezno, Hliník 720/14, pričom ide o fyzickú osobu - živnostníka B. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXX/XX, K., teda otca žalovaného. Súd prvej inštancie tak správne konštatoval, že predmetom tohto zamýšľaného právneho úkonu - kúpnej zmluvy - bolo vozidlo, ktoré vlastnícky nepatrilo žalovanému, ani jeho otcovi, ale tretiemu subjektu, ktorý nebol účastníkom záväzkového vzťahu - zamýšľanej kúpnej zmluvy. Okrem toho, pokiaľ mal súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania, z výpovede svedka M. C., nar. XX.XX.XXXX, preukázané, že zmluvu uzavrel žalovaný- syn, ktorý však v zmluve ako zmluvná strana ani nevystupoval, nakoľko v zmluve je označená ako zmluvná strana - predávajúci otec žalovaného identifikovaný ako podnikateľský subjekt - živnostník - identifikačnými

znakmi živnostníka, obchodným menom, miestom podnikania a IČOm (hoci zmluva v predtlačí uvádzala „meno a priezvisko“ (ktoré je zhodné s obchodným menom zapísaným v živnostenskom registri), „číslo občianskeho preukazu“ (nevyplnené), „rodné číslo“ (ktoré bolo vyplnené IČOm) a „trvalé bydlisko“, ktoré však je zhodné s miestom podnikania). Správne tak boli závery súdu prvej inštancie, že nakoľko bola kúpna zmluva zo dňa 08.07.2013 uzatvorená osobou v pozícii predávajúceho odlišnou od osoby uvedenej v záhlaví zmluvy ako predávajúci, ako aj s ohľadom na skutočnosť, že predmetom zmluvy bolo motorového vozidlo, ktorého vlastníkom však nebol predávajúci a dokonca ani osoba identifikovaná v zmluve ako predávajúci, predmetný zamýšľaný právny úkon je v zmysle § 43, § 43c Občianskeho zákonníka nulitným právnym aktom, pretože k uzatvoreniu kúpnej zmluvy platne nedošlo a na takýto imperfektný právny úkon sa hľadí, ako by ani neexistoval. Žalobca, pokiaľ tvrdil, že pri tomto právnom úkone (zhodne s jeho povinnosťou obsiahnutou v článku III) odovzdal domnelému predávajúcemu - žalovanému - kúpnu cenu dojednanú v tejto zamýšľanej zmluve, plnil bez právneho dôvodu a žalovaný prijatím tejto sumy, ktorá mala byť zamýšľanou kúpnu cenou, sa bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu a žalobcovi tak vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia.

15. Odvolací súd, reagujúc na konkrétne odvolacie dôvody (§ 387 ods. 3 veta posledná CSP) konštatuje, že žalovaný aj v štádiu odvolacieho konania naďalej zotrval na svojom procesnom stanovisku, že žiadnu zmluvu so žalobcom nepodpísal, kúpnu zmluvu neuzatváral, popieral, že by ju podpisoval a taktiež popieral prevzatie finančnej hotovosti od žalobcu titulom kúpnej ceny v zmysle tejto kúpnej zmluvy. Odvolací súd len poznamenáva pre úplnosť, že v konaní nie je sporné, že motorové vozidlo, ktoré malo byť predmetom tejto kúpnej zmluvy ako protihodnota kúpnej ceny, nebolo ani v čase podpisu kúpnej zmluvy odovzdané žalobcovi, nakoľko podľa svedeckej výpovede otca žalovaného, toto motorové vozidlo aj v súčasnosti vlastní, pretože ho medzičasom nadobudol do svojho vlastníctva od leasingovej spoločnosti.

16. V odvolaní žalovaný namieta záver súdu, že by potvrdil, že podpis na predmetnej zmluve je jeho, naopak, tvrdí, že počas celého konania popieral podpísanie tejto zmluvy so žalobcom. Odvolací súd z vykonaného dokazovania konštatuje, že spornú skutočnosť, že skutočne osoba žalovaného - syn, bola tá osoba, ktorá napriek odlišnému označeniu predávajúceho v kúpnej zmluve - v ktorej vystupuje ako predávajúci otec žalovaného - ako živnostník, zmluvu podpísala, bola v konaní pred súdom prvej inštancie preukázaná jednoznačne svedeckou výpoveďou svedka M. C., nar. XX.XX.XXXX, ktorý pri svojej svedeckej výpovedi na pojednávaní konanom pred súdom prvej inštancie dňa 15.05.2017 a výslovne potvrdil, že bol osobne prítomný pri tom, ako žalobca a žalovaný v kuchyni doma u žalovaného spisovali zmluvu. Výslovne potvrdil, že predmetnú zmluvu spisovali žalobca a žalovaný a uviedol : „bol pri týchto troch veciach : pri podpísaní kúpno-predajnej zmluvy, pri odovzdaní peňazí vo výške 4 000,- eur, zo strany M. A. J. G. a pri pozeraní ďalšieho motorového vozidla Volkswagenu Caddy, teda rovnakej značky ako vozidla, ktoré mal na základe kúpno-predajnej zmluvy J. G., nar. XXXX odovzdať za 4 000,- eur žalobcovi M. A., pričom toto druhé motorové vozidlo, ktoré mal dostať J. G., sa netýka tejto kúpno-predajnej zmluvy“. Svedok výslovne aj neskôr počas svojej svedeckej výpovede uviedol, že je si na 100 % istý že videl na vlastné oči, ako M. A. a B. G., nar. XXXX, podpisujú predmetnú kúpno-predajnú zmluvu. Pokiaľ žalovaný aj naďalej v odvolacom konaní popiera žalobcom tvrdenú a svedeckou výpoveďou potvrdenú skutočnosť, že osobne podpisoval predmetnú kúpnu zmluvu zo dňa 8. 7. 2013, odvolací súd v súvislosti s jeho tvrdením poznamenáva, že v spore okrem svojho jednostranného tvrdenia neprodukoval ani nenavrhol žiadne iné dôkazy na preukázanie pravdivosti svojho procesného stanoviska. Žalovaný nepochybnil vierohodnosť vykonaného dokazovania procesne relevantným spôsobom, napríklad návrhom vykonať znalecké grafologické dokazovanie sa účelom vyvrátenia už vykonaného dôkazu svedeckou výpoveďou svedka M. C., ktorým by jednoznačne vyvrátil pravosť svojho odpisu na predmetnej zmluve. Povinnosť navrhovať dôkazy v sporovom konaní zaťažuje tú zo strán sporu, v ktorej prospech má byť dôkaz vykonaný. Odvolací súd zo zápisnice zo záverečného pojednávania pred súdom prvej inštancie, konaného dňa 31. 8. 2017 konštatuje, že po tom, ako súd oboznámil strany sporu s vykonaným dokazovaním a vyzval ich vzhľadom na toto vykonané dokazovanie, či navrhujú vykonať alebo doplniť ďalšie dokazovanie, obe strany sporu zhodne vyhlásili, že nemajú žiadne návrhy na doplnenie dokazovania, na čo sudca vyhlásil uznesením dokazovanie za skončené. Je tak nutné konštatovať, že pokiaľ žalovaný tvrdí určitú skutočnosť, ktorá však bola v konaní pre súdom vykonaným dokazovaním, konkrétne svedeckou výpoveďou, vyvrátená, avšak nenavrhol iný dôkaz na preukázanie svojho tvrdenia (odvolací súd poukazuje na čl. 8 CSP), súd nemohol bez ďalšieho dôkazu vychádzať len z ničím nepodloženého a nepreukázaného jednostranného tvrdenia strany sporu a bol povinný zohľadniť výsledky dokazovania. V tomto smere tak odvolací súd súhlasí

so záverom súdu prvej inštancie, že súd mal preukázané listinným dôkazom a svedeckou výpoveďou (a čo je podstatné žalovaným relevantne nevyvrátené), že skutočne podpísal kúpnu zmluvu zo dňa 8. 7. 2013 práve žalovaný osobne, tento záver je súladný s vykonaným dokazovaním a s preukázaným skutkovým stavom.

17. Pokiaľ v konaní žalovaný taktiež spochybňuje záver súdu o tom, že bolo preukázané v spore jeho prevzatie sumy 4000 euro od žalobcu, pričom poukazuje na to, že svedecká výpoveď M. C. v tomto bode nie je jednoznačná, odvolací súd z obsahu spisu konštatuje nasledovné:

18. Je možné stotožniť sa s odvolacím argumentom žalovaného, že svedok M. C. na pojednávaní konanom dňa 15. 5. 2017 v určitej časti svojej svedeckej výpovede uviedol: „bol som pri tom, keď sme u B. G. v kuchyni dole uňho doma spisovali zmluvu a odovzdávali peniaze“. Taktiež, ako už bolo vyššie odvolacím súdom konštatované, svedok výslovne uviedol, že bol pri týchto troch veciach : pri podpísaní kúpno-predajnej zmluvy, pri odovzdaní peňazí vo výške 4 000,- eur, zo strany M. A. J. G. a pri pozeraní ďalšieho motorového vozidla Volkswagenu Caddy. Taktiež na priamu otázku súdu svedok uviedol, že: „peniaze boli odovzdané v hotovosti v obálke M. A. B. G.“. Pravdou je aj to, že na otázku právneho zástupcu žalovaného, či žalovaný aj prerátať peniaze, ktoré boli zo strany žalobcu odovzdané v obálke, svedok uviedol: „tak určite si to museli aj prerátať. Myslí si, že pokiaľ ide o takéto obnos peňazí, tak každý normálny človek si to preráta, pokiaľ sú peniaze odovzdávané v obálke a nenechá to iba tak“. Svedok sa nevedel vyjadriť či žalovaný podpísal kúpnu zmluvu pred prevzatím predmetnej sumy 4 000,- eur alebo po jej prevzatí. Na ďalšiu otázku právneho zástupcu žalobcu, či svedok videl na vlastné oči, že žalovaný podpísal predmetnú kúpno-predajnú zmluvu osobne, svedok uviedol : „videl som, pretože som tam sedel“. Na otázku právneho zástupcu žalovaného, či svedok aj nahliadol do obálky, ktorá bola zo strany žalobcu odovzdaná žalobcovi, svedok uviedol : „na toto som nemal ani dôvod, pretože boli v tej dobe so žalobcom a žalovaným ešte kamaráti, stretli sa, a on jednoducho bol prítomný pri uzatváraní tejto kúpnej zmluvy, avšak do obálky, v ktorej boli peniaze, nenahliadal“. Na ďalšiu otázku právneho zástupcu žalovaného, či svedok reálne videl odovzdanie sumy 4 000,- eur, resp. iba odovzdanie obálky, v ktorej mali byť peniaze vo vyššie uvedenej sume, svedok uviedol, že na toto si nevie vzhľadom na odstup času spomenúť.

19. Odvolací súd ako ďalšiu zásadnú skutočnosť vyplývajúcu z vykonaného dokazovania, konštatuje obsah svedeckej výpovede otca žalovaného - B. G., nar. XX.XX.XXXX, ktorý na pojednávaní pred súdom prvej inštancie dňa 31. 8. 2017 uviedol, že nemá vedomosť o tom, že by bola medzi žalobcom a medzi ním, respektíve jeho synom uzatvorená nejaká zmluva a taktiež uviedol, že nemá vedomosť, že by mal žalovaný prevziať nejakú sumu 4000 eur za predaj motorového vozidla. Avšak pre objektivnosť je nevyhnutné konštatovať aj priamu a bezprostrednú výpoveď svedka, ktorý po poučení súdom o trestnoprávných následkoch krivej výpovede a pri otázke, či vie, čo je predmetom tohto sporu spontánne vlastnými slovami uviedol : „ Ide o motorové vozidlo Volkswagen Caddy, s tým, že za tie peniaze, ktoré vlastne zaplatil tak malo byť kúpené náhradné motorové vozidlo, avšak za tie peniaze, konkrétne 4000 eur, sa v tej dobe také auto kúpiť nedalo“.

20. Odvolací súd po zhrnutí relevantných výsledkov dokazovania potom po ich zhodnotení sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že na podklade takéhoto dokazovania súd mohol prijať záver, že bolo dostatočne hodnoverne preukázané skutkové a právne tvrdenia žalobcu nielen v otázke podpísania kúpnej zmluvy žalovaným, no aj v otázke prevzatia žalobcom tvrdenej finančnej hotovosti vo výške 4.000 eur. Aj keď, ako pripustil odvolací súd, v tejto otázke svedecká výpoveď, ktorá by potvrdila prevzatie peňazí priamo žalovaným od žalobcu v konkrétnej sume, nebola priama a jednoznačná, avšak odvolací súd zdôrazňuje, že súd podľa ustanovenia § 191 ods. 1 Civilného sporového poriadku hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Zhrnutím všetkých výpovedí a skutočností, ktoré odzneli pred súdom, zohľadniac aj spontánne vyjadrenie sa svedka B. G., nar. XX.XX.XXXX, ktorý nepriamo, avšak dostatočne zrejme potvrdil, že boli zaplatené peniaze a konkrétne aj uviedol sumu 4000 eur, ktorá je aj žalobcom uplatnená a ktorá aj zodpovedá dojednanej kúpnej cene v zmysle kúpnej zmluvy zo dňa 08.07.2013, ktorú podľa jednoznačnej svedeckej výpovede svedka C. podpísal vlastnoručne žalovaný, je potom možné prisvedčiť záveru súdu, že bolo v súhrne vykonaného dokazovania dostatočne a vierohodne preukázané, že skutočne pri podpise zmluvy boli súčasne aj odovzdané peniaze žalobcom žalovanému, ktorých výška zodpovedá kúpnej cene. Odvolací súd poznamenáva, že napokon svedeckou výpoveďou svedka C. bolo preukázané (a žalovaný

neprodukoval ani nenavrhol žiadne protidôkazy, ktoré by boli spôsobilé vyvrátiť svedeckú výpoveď), že bol osobne prítomný a môže potvrdiť, že pri podpise bola odovzdaná žalobcom žalovanému obálka. Aj keď nevedel svedok priamo potvrdiť svedeckou výpoveďou, čo bolo obsahom tejto obálky, je uveriteľné a javí sa súdu ako vysoko pravdepodobné, že boli v nej odovzdané peniaze, ktorých výšku nepriamo potvrdil aj otec žalovaného. Je nepravdepodobné, že by bola vzhľadom na okolnosti situácie odovzdaná prázdna obálka. Zhrnutím všetkých skutočností vyplývajúcich z vykonaného dokazovania, vyhodnotením každého jedného dôkazu a aj všetkých dôkazov v ich vzájomnej súvislosti je potom dostatočne podložený záver súdu prvej inštancie, ktorý žalobe vyhovel, nakoľko ju považoval za dôvodnú v celom rozsahu.

21. Keďže žalovaný prijal plnenie vo výške 4000,- eur z nulitého právneho aktu, t.j. zo zmluvy, ktorá nebola uzavretá, bezdôvodne sa v zmysle ustanovenia § 451 Občianskeho zákonníka obohatil na úkor žalobcu. Súd sa vysporiadal aj s námietkou premlčania nároku žalobcu, vznesenou žalovaným, pričom správnosť jeho záverov a úvah v tejto otázke nie je predmetom odvolacieho konania, nakoľko dôvody odvolania sa jej netýkali. Keďže žalovaný žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 4000,- eur nevrátil, súd prvej inštancie správne rozhodol o jeho povinnosti v zmysle ustanovenia § 451 ods. 1 a § 456 vety prvej Občianskeho zákonníka vydať bezdôvodné obohatenie žalobcovi.

22. Možno potom zhrnúť, že právne a skutkové závery, na základe ktorých súd prvej inštancie meritórne rozhodol, boli vecne správne. Odvolací súd preto, po oboznámení sa s dôvodmi odvolania a po zvážení všetkých relevantných skutočností rozsudok súdu prvej inštancie v meritórnom výroku I. podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

23. V nadväznosti na vecnú správnosť meritórneho výroku I. rozsudku súdu prvej inštancie a teda konštatovanie plného procesného úspechu žalobcu, je potom vecne správny aj závislý výrok II. rozsudku, ktorým súd prvej inštancie v súlade so zásadou zohľadnenia miery procesného úspechu a neúspechu strán sporu, vyplývajúcej z ustanovenia § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

24. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu strán v konaní (§ 255 CSP) a vyslovil, že žalovaný, ako procesne neúspešná strana sporu, je povinný zaplatiť procesne úspešnému žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške v súlade s ustanovením § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí a to samostatným uznesením.

25. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolaateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).